

De Arabo-Fries, een sportpaard met een gouden hart

De Arabo-Fries klinkt met zijn jonge geschiedenis nog niet iedereen bekend in de oren, maar daar komt stilaan verandering in. Zijn fysieke bouw en gouden karakter spelen daar zeker een rol in. In de sport is hij aan een opmars bezig en zette al opmerkelijke resultaten neer...maar, waarin verschilt hij met een 'gewone' Fries? En voor welke discipline is hij het meest geschikt? Tijd voor een nadere kennismaking met dit prachtige, gitzwarte paard.

De jonge ruin Gysbert fan é Wierewei van stal Jelle's Home is het gewenste type.

CV

Jan Driessen (70) woont in Maaseik, waar hij elf paarden op zijn stoeterij Van Jagershof heeft staan. Paarden maken al sinds zijn geboorte deel uit van zijn leven. Jan groeide op een boerderij in het Limburgse Kessel, zijn vader was medeoprichter van de eerste Landelijke Rijvereniging in Zuid-Nederland. Jan stond aan de wieg van de Arabo-Fries in het Franse Genève en later in het Belgische Schilde en Maaseik. Hij was medeoprichter en (10 jaar) voorzitter van de zuivere Friezenverenigingen in Zwitserland, Frankrijk en Luxemburg, en later ook van het Belgische Arabo-Friezen Stamboek. Zelf was hij actief menner, zo werd hij ooit nog Zwitsers kampioen tweespan in de klasse nationaal. Op de foto poseert Jan met zijn oude merrie Oxeida.

bedreigd. Hillner vluchtte uiteindelijk naar Duitsland en was ontstemd vanwege al deze commotie. Mijn broer Cor en ik hebben het vanaf toen overgenomen in mijn fokkerij in België."

Wanneer kwam de stroomversnelling en kon je spreken van een 'ras'?

"De eerste kruising Fries-Arabier was een startpunt. Nu moest er nog verder gekruist worden om de juiste verhoudingen in het bloed te bepalen. Het is heel belangrijk dat een Arabo-Fries de juiste procentuele verhoudingen in zijn bloedlijnen heeft. Je kunt niet zomaar een Fries met een Arabier kruisen en spreken over een goede

Arabo-Fries. Zo simpel is het niet. Het ideale percentage Arabisch bloed moet tussen de 9% en 19% liggen. Nu we gestart waren met het gericht fokken, volgde ik op de voet welke bloedlijnen beter presteerden. En de best presterende lijnen werden ingezet bij de veredelingskruising. Je moet weten dat in de beginjaren '80 niet gesproken werd over 'Arabo-Friezen' maar over 'zwartjes'. Dit om de controverse op wedstrijd enigszins te beperken."

Wanneer is het stamboek er dan uiteindelijk gekomen?

"In 2004 is het Europese Arabo-Friezen stamboek (EAFS) opgericht. Er zat dus ongeveer dertig jaar tussen de allereerste kruising en het stamboek. Op dit moment groeit het ras flink: er zijn al zo'n duizend Arabo-Friezen wereldwijd. De eerste officieel goedgekeurde dekhengst was Yk Dark Danilo. Hij stamt uit de lijn van Cor Driessen en heeft in zijn jeugd alle WK's en WEG's gelopen en daarna zelfs nog in de dressuur in de Kempen. Waar ik persoonlijk heel fier op ben is de erkenning die we kregen in 2006 als 'Ras van Origine'. Er zijn maar drie rassen in België die dat kunnen zeggen: de Ardenner, het BWP en de Arabo-Fries. Verder zijn er momenteel twee andere stamboeken die een echte Arabo-Fries register voeren: het Duitse ZSAA (Zuchtverband für Sportpferde arabischer Abstammung) en het Nederlandse AESP (Europees Arabisch Stamboek voor Shagya-paarden en sportpaarden/sportpony's met Arabisch bloed)."

Hoe belangrijk is het stukje 'Arabo' in een Arabo-Fries?

"Het Arabisch bloed dat door hun aderen stroomt moet minimaal 6% zijn. Hierdoor beschikt de Arabo-Fries over extra kwaliteiten in vergelijking met de Fries. Je moet je realiseren dat de originele woestijn-Arabier door de eeuwen heen altijd topverdelaar is geweest om het werkvermogen in verschillende rassen te verbeteren, dus dat is op zich niet nieuw. De Arabier is dan ook een uitzonderlijk ras met een groot incasseringsvermogen, grote werkbereidheid, uitstekende longen en hart en niet te vergeten mentaal heel sterk. Al deze kwaliteiten komen natuurlijk goed van pas in de sport. De Fries staat vooral bekend om zijn aanwezigheid op keuringen, waar schoonheid heel belangrijk is. Het zijn knappe paarden en daar is helemaal niets mis mee; ze zijn alleen minder geschikt voor de sport. De Arabo-Fries vult deze tekortkomingen aan."

Je hebt de ontwikkeling van de Arabo-Fries van in het prille begin meegemaakt. Welke rol speelde je daar in?

Jan: "Ik heb een tijd lang in Frankrijk gewoond, in Genève. Daar vertoefde ik in het mensportcircuit. Omdat ik met mijn Nederlandse roots enorm trots was op het Friese paard, promoveerde ik het daar. Het ras was destijds voor de zoveelste keer met uitsterven bedreigd. Een reden te meer dus om de nodige bekendheid te geven. De Fries groeide in populariteit, maar als sportpaard schoot hij vaak te kort. Zo is het idee van de Arabo-Fries ontstaan."

Dus het ras is puur van een sportgedachte gefokt?

"Ja, de 'gewone' Fries was nét niet goed genoeg. De grondlegger van de Arabo-Fries, professor Hillner, kreeg het idee om de Fries te perfectioneren door doordacht in te kruisen met andere rassen. Daarvoor is in eerste instantie Arabisch bloed ingekruist, omdat dit een ongelooflijk sterk ras is én enkele eeuwen geleden (tijdens de 80-jarige bezetting door de Spanjaarden) ook al in de Fries is gekruist. Door deze bloedaansluiting zou de Fries in heel wat opzichten verbeteren: meer uithoudingsvermogen en veel meer 'power'. Fokkers weten dat dit een 'heterosis-effect' teweeg brengt: een enorme revitalisering van een ras."

Ging deze inkruising allemaal zonder slag of stoot?

"In geen geval! Er kwam ontzettend veel tegenwind van de aanhangers van de Fries. Ook was het niet eenvoudig om een echte woestijn-Arabier te vinden. Uiteindelijk was het professor Hillner toch gelukt zijn topmerries Gelbricht en Diana naar de Hauptbeshäler Gharib in het Staatsgestüt Marbach (in het zuiden van Duitsland) te brengen voor dekking. De eerste officiële kruisingen Fries-Arabier waren 'Ras' en 'Rachel'. Ze werden geboren in Friesland in 1976. Professor Hillner begreep aanvankelijk niet waarom er zoveel tegenkanting was. Hij zag dit immers als een grote kans om de inteelt te bestrijden en de reputatie van Friezen in de sport te verbeteren. De tegenkanting was zelfs zo erg dat het veulen - maar ook hijzelf - met de dood werden

Rasportret**Uiterlijk**

- Stokmaat: tussen 1.60-1.65m (iets kleiner dan de Fries)
- De hals is soepel en fijn, niet te verticaal
- De achterhand is lang bespied en sterk bebouwd
- Hij heeft een harmonische rug (minder lang dan bij Fries)
- Een sprankelende uitstraling door combinatie Fries - Arabier
- In vergelijking met de Fries heeft de Arabo-Fries minder behang, fijnere benen en een edeler hoofd.

"De Arabo-Fries is naast het BWP en de Ardenner erkend als ras van Belgische origine"

Karakter

- Zacht, stabiel, samenwerkingsgeest, vol vertrouwen, voldoende gevoelig voor hulpen, alert, onderdanig, handelbaar, mensgericht en meewerkend.

Vermogen

- Flexibel
- Groter uithoudingsvermogen door verhoogde hart- en longcapaciteit (dankzij Arabisch bloed)
- Meer achterbeengebruik door sterke achterhand
- Veel 'power' en spankracht
- Groot herstelvermogen
- Ruime stap, minder knieactie in draf elastische galop
- De aders liggen dicht onder de huid, wat voor goede ventilatie zorgt
- Geen genetische (inteelt) zwakheden zoals waterhoofd, dwerggroei of maagklepdefectie

Een fijne bijkomstigheid: Arabo-Friezen zouden minder last hebben van zomer-eczeem (bij Friezen een frequent probleem)

Topspeed Aswan van stal Jelle's Home, een goedgekeurde hengst (50% arabier + 50% Fries). In combinatie met een Friese merrie geeft hij de gewenste kruising. Hij is dus niet het gewenste fokdoel en heeft een wit voetje achter.

Fokkerij: de ideale mix

In principe spreek je over een Arabo-Fries wanneer het paard Arabisch en Fries bloed heeft, maar daar houdt de eenvoud op. Een Arabo-Fries wordt pas in het stamboek opgenomen als het minstens 6% Arabisch bloed heeft. Een Arabo-Fries die geschikt is voor de sport heeft maximaal 25% vreemd bloed, en dus minimaal 75% Fries bloed.

Wanneer je een Fries met een Arabier kruist, is hij 50% Fries en 50% Arabier. Dit is een F1 (generatie 1) fokproduct. En generatie één is een stadium waar je door moet, een startpunt zeg maar. Het is immers niet het beoogde doel, omdat het paard dan nog te veel last heeft van het heterosis-effect; het heeft te veel vitaliteit ineens. Ook in de bouw en gangen zijn de juiste kwaliteiten nog niet aanwezig; er zit nog teveel Arabisch bloed in. Wanneer je doorfokt met een zuivere Fries naar de F2 en F3 generaties, kom je terecht in de juiste bloed-begrenzing van 9 à 19%.

Hoe staat het momenteel met de fokkerij van Arabo-Friezen?

“De Arabo-Fries staat momenteel mooi op punt. In het hengstenbestand zijn hoog-in-het-bloed-staande hengsten beschikbaar voor directe kruising met Friese merries voor fokproducten met 9 à 19% vreemd bloed. Een groot aantal hengsten die lager in het bloed staat, is beschikbaar voor kruisingen met Arabo-Friese merries om zo via ‘lijnteelt’ fokproducten te verkrijgen met eveneens 9 à 19% vreemd bloed. Het ras is dus momenteel op deze twee manieren mooi gefixeerd en uniform in alle aspecten: karakter, werkwillegheid, morfologie en gangen.”

Hoe kies je de juiste merrie en hengst?

“Om een Arabo-Fries te fokken, heb je twee keuzes. Ofwel fok je met een zuivere Fries ofwel met een Arabo-Fries. Als je met een Arabier wilt fokken, komt je fokproduct in een ‘bij-boek’. Enkel fokproducten met maximaal 40% Arabisch bloed komen in het hoofdboek van de fokkerij.

Zo voorkom je dat fokkers te kort door de bocht Arabo-Friezen gaan fokken. In principe maakt het niet uit of je merrie of hengst het hoogst in het bloed staat, maar mijn ervaring leert dat de beste veulens komen van hengsten die meer Arabisch bloed hebben dan de merrie. Het einddoel om een goede Arabo-Fries te fokken, is en blijft het creëren van een goed sportpaard. Daarom kies je zowel langs Friese als Arabische zijde het best dieren met sportgenen. Het is absoluut geen ‘plaatjesfokkerij.’”

Welk bloed is minder gewenst?

“Engels Volbloed mag maar minimaal aanwezig zijn in de Arabo-Fries, tot maximaal 3%. De Engelse Volbloed is in de eerste plaats gefokt en geselecteerd op snelheid voor de wedrennen. Daardoor zijn de longen en het hart heel goed, maar er is nauwelijks gekeken naar karakter, waardoor het niet altijd eenvoudig is om gemakkelijk naar een bepaald niveau te trainen. Bij de Arabo-Friezen wordt daar wel naar gekeken. Het is echt een paard met een gouden hart, dat bereid is om voor je te werken. Ik herinner me een menwedstrijd, waarin een team ten val kwam. De koets viel om en de paarden maakten aanstalten om er vandoor te gaan. Op het moment dat de menner - nog rollend over de grond - vanuit de verte naar zijn paarden ‘oohh’ riep, hielden de paarden onmiddellijk halt. Prachtig om te zien!”

Aangezien de Arabo-Fries nog een vrij jong ras is, is de kans op inteelt groter...

“Inteelt in de vorm van lijnteelt is juist positief om bepaalde kenmerken te verankeren. Dit is tot een aantal generaties verantwoord, want je kunt hiermee goede eigenschappen vastleggen. Maar de voorwaarde is wel dat je start met vers bloed in zo’n (inteeft-)lijnteelt. Ook de slechte punten zullen gefixeerd worden en daar moet je mee oppassen. Wat dodelijk is in de fokkerij, is voortgezette inteelt; dit heeft nare gevolgen zoals degeneratie en verlies van intelligentie. Nu het Arabo-Friese ras met dertig hengsten uit meerdere lijnen zo succesvol is, zijn sommige fokkers al bezig om volledig nieuwe lijnen te creëren: een werk van gemiddeld tien jaar doorfokken en uittesten in de sport! Ik ben zelf ook bezig om met name de zadel- en gangenkwaliteiten sterk proberen te verbeteren.”

We kennen de Arabo-Fries in de eerste plaats uit de mensport.**Is hij enkel daarvoor gefokt?**

“Nee, zeker niet. Het is wel zo dat de Arabo-Fries zijn oorsprong kent in de mensport. Maar dat komt, omdat dit een harde sport is en dus een prima selectie criterium. Er wordt heel wat verlangd van het paard: uithoudingsvermogen, kracht, wendbaarheid en durf. Het paard moet in deze discipline een hele reeks capaciteiten bezitten. Dit maakt hem voor andere takken in de paardensport ook zeer bruikbaar.”

Dus ook voor dressuur?

“De Arabo-Fries is tot en met het niveau van lichte tour uitermate geschikt voor dressuur. Een paard moet daarbij goed kunnen inbuigen, flexibel en soepel zijn. De Arabo-Fries heeft een sterke achterhand en dat is onontbeerlijk om succesvol te zijn in de dressuur. Of een warmbloed paard beter is? Ik geloof dat de consistentie bij een Arabo-Fries veel groter is. Daarmee wil ik zeggen dat ze stabiel zijn in de omgang. Bij warmbloedpaarden zie je wel eens dat ze de ene dag anders reageren dan de andere. Dat maakt het moeilijker om je paard en jezelf te perfectioneren.”

Jan Driessen: "Door het werkwillige en evenwichtige karakter van een Arabo-Fries komt je in de training veel sneller vooruit, dan met een doorsnee warmbloed"

Laten we de Arabo-Fries voor een springparcours beter aan de kant staan?

“Dat is niet nodig, een parcours van 1.20m springen ze zonder problemen, zelfs zonder weigeringen. Als je ze het één keer goed aanleert, doen ze het voor de rest prima. Ook in andere disciplines staan ze goed hun mannetje. Zo zijn er ook al goede resultaten neergezet in de endurance en TREC. Ik denk dat ze minder geschikt zijn voor western: daar heb je eerder nood aan kleine paarden en de Arabo-Fries is nu eenmaal een groter paard van 1.60 à 1.65m.”

Is de Arabo-Fries ook geschikt voor de recreatieve ruiter?

“Jazeker. Aangezien de Arabo-Fries een beter uithoudingsvermogen heeft, is hij uitermate geschikt om lange buitenritten mee te doen. Vooral in Frankrijk zijn ze hiervoor populair. Ze hebben ook nog het zachte en coole karakter. Hij is dapper en deinst niet snel terug als jij hem de weg wijst.”

Nieuw!

Op 2 april 2014 werd het eerste veulen geboren van de nieuwe Arabo-Friese hengst Gharib Liberator (37,5% vreemd en 62,5% Fries bloed) x Oxeida, de topmerrie van Jan Driessen uit het Belgische kampioen team vierspan van Schrijvers. In tegenstelling tot de bekende Arabo-Fries hengsten Danilo en Ynte, is Liberator nieuw als dekhengst. Hij heeft Hackney in zijn bloedlijn en beantwoordt daarmee op de stijgende vraag naar Arabo-Friezen met nieuw bloed. De fokker is dierenarts Geerdens uit Nieuwerkerken.

De hengst waarmee alles mee begon: Dark Danilo

Hij bouwde één van de belangrijkste hengstenlijnen op binnen de Arabo-Friezen. Hij was jarenlang leiderspaard in het Belgische kampioensvierspan Schrijvers en was te zien op verschillende WK's en WEG's. Danilo werd later nog onder het zadel beleerd en behaalde in die pioniersjaren niet alleen vele topplaatsen op L- en M-niveau dressuur wedstrijden, maar werd ook Kempisch kampioen met Sylvia Vanstreels.

Goed om te weten

Van de ongeveer duizend Arabo-Friezen over heel de wereld, lopen er zo'n honderd in België. In Nederland vind je enkel fokkers, die hun paarden voornamelijk exporteren. België telt rond de 30 à 40 fokkers. De paarden gaan naar uiteenlopende plekken: Frankrijk, Canada, Finland, Schotland tot de Verenigde Staten.

Team Jelle's Home is ook gevallen voor de capaciteiten van de Arabo-Fries.

FOTO: RINALDO DE CRAEN

Bijscript: Team Schrijvers met allemaal Danilo-zonen en -dochters in de marathon.

Sylvia Vanstreels met Dark Ynte.

Succesvolle wedstrijdcombinaties over hun Arabo-Fries:

Dressuuramazone Hughues Mary-Rosseliere (47) uit Saint Maixent (Sarthe-Frankrijk) vormt sinds vier jaar een combinatie met de achtjarige merrie Tessa du Perche (Dark Ynte (Arabo-Fries) x Anita f.S. (Fries)) van eigenaresse Anne-Sophie Vienot uit Normandië, Frankrijk

Waarom koos je voor een Arabo-Fries?

"Ik wilde eens uittesten of de Arabo-Fries werkelijk meer sportpaard is dan een Fries."

Wat zijn de sterke punten van een Arabo-Fries?

"Hij is voorwaarts, heeft veel uithoudingsvermogen, is gemakkelijk, niet bang en leert snel."

Wat hebben jullie samen al bereikt in de sport?

"We hebben het samen al tot Grand Prix niveau gehaald en hebben al op vele plekken in Frankrijk gereden zoals in Mans, Normandië, Sarthe, Nantes en Parijs."

Wat zijn jouw ambities in de sport?

"Ik wil zien hoe ver de merrie nog kan groeien en in hoeverre ik haar nog kan perfectioneren."

Het ideale percentage Arabisch bloed moet tussen de 9% en 19% liggen"

Hoe intensief trainen jullie samen voor wedstrijden?

"Om de 3 weken gaan we samen naar Saumur om te trainen met Laurence Sautet. Hij is lid van het beroemde Cadre Noir! Verder trainen we vijf keer per week. In het weekend vind je ons vaak op wedstrijd."

Wat was jullie mooiste moment samen?

"De geweldige vooruitgang die ik met haar in korte tijd hebt boekt. En haar cool karakter, dat blijft mooi aan dit paard!"

Vierspanmenner Martin Brümmer (45) uit het Duitse Haselünne heeft sinds drie jaar een span hengsten voor zijn wagen. Bij het samenstellen van zijn span heeft hij de keuze uit

Goed om te weten

En Arabo-Fries is wel duurder dan een Fries: Fries: vanaf 2500,- euro.

Arabo-Fries: tussen 6.000,- en 10.000,- euro.

Veulen Arabo-Fries: vanaf 1800,- euro.

Kies voor een goede fokker die je goed informeert en adviseert.

Onbekend maakt onbemind?

In de topsport hebben we nog niet zoveel gehoord over de Arabo-Fries. Dit heeft volgens Jan Driessen alles te maken met het feit dat de Arabo-Fries nog een relatief jong ras is. De Arabo-Fries wordt pas vanaf 2006 op wat grotere schaal en voor topsport moet een paard toch minstens 7 à 9 jaar oud zijn. In de mensport verwerf het ras bekendheid met vierspanmenner Gert Schrijvers. Van '94 tot '04 werd team Schrijvers telkens Belgisch kampioen nam het deel aan alle WK's en WEG's in die periode. De Franse dressuuramazone Hughes Rosseliere promoveerde in 2012 naar Grand Prix niveau met de Arabo-Fries Tess. In België draaien enkele Arabo-Friezen op behoorlijk niveau mee in endurance. In Frankrijk werd vorig jaar Jean-Albert Chaumier kampioen TREC (Techniques de Randonnée Equestre de Competition) met een Arabo-Fries en in Finland en Canada doen Arabo-Friezen het goed in plaatselijke wedstrijden voor de slede."

Waarom zie je de Arabo-Fries vooral in Frankrijk in de dressuur en bij ons minder?

"Frankrijk is altijd een belangrijke afzetmarkt geweest voor Friezen. De introductie van de Arabo-Fries verliep daar veel vlotter, omdat ze geen emotionele binding hebben met de Fries. Dit is in Nederland heel wat anders. Daar zijn ze nog steeds heel protectionistisch over de Fries. In Frankrijk behaalden al gauw enkele talentvolle teams mooie resultaten.

vijf paarden: Ynte (13), Tom (6), Danilo (17), Magist (6) en Saphier (6). De hengsten die eigendom zijn Martin Müller hebben als afstemming: 2x Ynte, 1x Danilo en 2x President.

Waarom koos je voor een Arabo-Fries?

"Vanwege het uithoudingsvermogen en omdat ze goedmoedig en voorwaarts zijn."

Wat zijn de sterke punten van een Arabo-Fries?

"Arabo-Friezen zijn heel wendbaar. Ze zien er super uit qua uitstraling en beweging en dat is een voordeel in het onderdeel dressuur. Ik rijd alleen met hengsten – dekhengsten zelfs - en die zijn uniek in karakter. Verder zijn Arabo-Friezen niet snel bang. En niet te vergeten: ze zijn zeer slim, ze denken echt mee!"

Wat hebben jullie samen al bereikt in de sport?

"Ik ben via A en M slechts in twee jaar tijd opgeklimmen tot S-niveau. Het is mijn ambitie om in het nationale team te komen."

Hoe intensief trainen jullie samen voor wedstrijden?

"We trainen minstens vier keer per week. Meestal in 1- of 2-span, maar ook met de dubbele longe of onder het zadel. Verder krijgen de paarden beweging in de stapmolen of in de wei. In de wei moet ik ze wel apart zetten, omdat het hengsten zijn. Ik doe ook buitenritten met hen en ook voor trouwpartijen en carnavalsstoeten zetten we ze voor de koets!"

Meer info over de Arabo-Fries vind je op de website van het stamboek www.eafs.be en op de website van de stichting ter promotie van het Arabo-Fries sportpaard www.arabofriesian.com. ■

Dat is natuurlijk super voor de promotie van de Arabo-Fries. Heel wat dressuur-duo's in Frankrijk tonen geweldige resultaten zoals Laetitia Crocci, Anne Besserve, Hughes Rosseliere, Odile Abrial en Noemie Charnay. In België is de Arabo-Fries aan een opmars bezig. Je mag niet vergeten dat het allemaal nog redelijk nieuw is en dat heeft tijd nodig."

Wat maakt de Arabo-Fries zo geschikt voor dressuur?

"In de dressuur zien we eerder de fijnere types; soepel, sterk en goed voorwaarts. De goed gebouwde en krachtige achterhand maakt dat de Arabo-Fries een streepje voor heeft. Het grootste voordeel van de Arabo-Fries ligt in zijn karakter. Ze zijn goed te trainen en makkelijk om mee samen te werken. Dat maakt dat je sneller kunt opklimmen in de sport, zeker als je zelf er ook nog in moet groeien en je nog niet opgewassen bent tegen de wil van toppaarden."

Je hebt in de jaren '80 en '90 actief meegedraaid in de mensport en mooie resultaten neergezet. Wat is jouw mooiste wedstrijdmoment?

"Ik heb er onnoemelijk veel, maar een moment in Rome waar wij waren voor de Wereldruiterspelen zal ik nooit vergeten. We deden voor de eerste keer mee voor België in vierspan. Het was een loodzware wedstrijd. De paarden liepen bijna op hun buik door het diepe zand. Aan de finish bleek dat we met een halve seconde waren verslagen door Duitsland. Iedereen liep er rond met grote ogen en kwam vragen wat voor paarden wij hadden! Dat waren toen nog 'zwartjes'." ■

Hoe bereken je de verhouding Fries - Arabier?

Merrie: A % Arabier + B % Fries

Hengst: C % Arabier + D % Fries

Percentage Arabisch bloed: (A+C)/2

Percentage Fries bloed: (B+D)/2

Voorbeeld:

Merrie: zuiver Fries

Hengst: 37,5% Arabier & 62,5% Fries

Het Arabo-Fries veulen heeft dus volgende bloedverhouding:

Percentage Arabisch bloed: $(0+37,5)/2 = 18,75\%$

Percentage Fries bloed: $(100+62,5)/2 = 81,25\%$